

PRZEMOC NIE OZNACZA NIE MOC

Z prawej strony: dziewczynka, ciemne długie włosy, opuszczona głowa, wyciągnięte ręce, zasłania twarz.

Z lewej strony

Napisy : Kampania na rzecz przeciwdziałania przemocy; różowe tło.

Napisy: Przemocy 2021, szare tło

Czerwony napisy: PRZEMOC DOMOWA

Zielony napisy: CYBER PRZEMOC

Napisy: Centrum Pomocy Dziecku i Poradnictwa Rodzinnego, szare tło

Napisy: MOPR, KPM Grudziądz

Napisy: Materiał Edukacyjno – profilaktyczny

Smutna dziewczynka, uczesana w dwa warkocze, wokół niej żółte złe i smutne buźki

3 osobowa szczęśliwa rodzina, wokół nich żółte wesołe uśmiechnięte buźki, w tleumeblowany pokój

Młoda uśmiechnięta rudowłosa kobieta, biała marynarka, czarna sukienka, stoi na środku pomieszczenia w tle jasna ściana.

Napis w lewym dolnym rogu Elżbieta Raczkowska Dyrektor CPDiPR

- Dzień dobry Państwu, Centrum Pomocy Dziecku i Poradnictwa Rodzinnego w Grudziądzu zainicjowało powstanie kampanii mającej na celu przeciwdziałanie przemocy pod nazwą "Przemoc, nie oznacza nie moc".

Ostatni rok był dla wszystkich trudny, upłynął w warunkach epidemiologicznych i rodziny zostały obciążone niestety nie tylko chorobom.

Skoncentrowanie życia społecznego tylko w warunkach domowych, kwarantanny, spowodowały wyeliminowanie faktycznie wirusa, ale niestety nie zachowań przemocowych. Stąd stanowczy sprzeciw zarówno Centrum jak i innych jednostek współpracujących z nami nie ma naszej zgody na przemoc.

Zainicjowaliśmy wspólnie z naszymi partnerami lokalnymi takimi jak: Miejski Ośrodek Pomocy Rodzinie oraz współpracujący z nimi Zespół Interdyscyplinarny oraz Komendę Miejską Policji, materiał edukacyjny, który państwu chcemy przedstawić.

Naszym celem jest nie tylko informować, ale także edukować i przedstawić ofertę pomocową, która rozszerzyła się.

Przemoc przybrała niestety wiele innych form, skupiła się w chwili obecnej również na naszym życiu społecznym w internecie, mowa o cyber przemocy, która niestety dotyczy coraz młodszych również naszych dzieci.

Chcemy przedstawić państwu naszą ofertę informacyjną i chcemy zaprosić państwa wszystkich.

Dziękuję.

Logo dziecko z misiem w kółku, napis Centrum Pomocy Dziecku i Poradnictwa Rodzinnego w Grudziądzu, białe tło

Młoda pogodna kobieta, włosy błęd, biała bluzka, szara kamizelka, jasne spodnie, stoi na środku pomieszczenia, w rękach trzyma białe kartki, w tle biała tablica, jasne ściany

Napis w lewym dolnym rogu Magdalena Gzella pedagog CPDiPR

- Przeciwdziałanie przemocy w rodzinie jest pojęciem o szerokim znaczeniu.

Mieści w sobie zarówno działania, które mają na celu zapobieganie występowaniu tej przemocy, podniesienie świadomości społecznej a także podejmowanie działań interwencyjnych celem ochrony ofiar przemocy, w szczególności dzieci, ale należy również pamiętać, że przeciwdziałanie przemocy jest to zmiana postaw potencjalnych sprawców, objęcie ich terapiami, zajęciami korekcyjno-edukacyjnymi, które mają na celu zmianę ich postawy zachowania, ale także izolację sprawców od ofiary o czym mówią aktualne przepisy.

Dzieci doświadczały przemocy od zawsze, jednak tak naprawdę splot wielu czynników i wielu zdarzeń, które miały miejsce spowodowały, że przemoc wobec dzieci staje się bardzo ważną kwestią społeczną 72% to jest liczba, która powinna przykuć uwagę każdego z nas 72% dzieci i młodzieży doświadcza przemocy, różnych form przemocy, zarówno od osób bliskich jak i od rówieśników.

W tych 72%, 41% to są dzieci, które doświadczają przemocy ze strony osób bliskich.

Powinniśmy na chwilę się zatrzymać i pomyśleć- Czy chcemy, żeby ten wskaźnik został na takim poziomie, czy zrobimy wszystko, żeby on się obniżał?

Ostatni rok nie był dla nas rokiem łatwym, był rokiem bardzo trudnym, splotem wielu doświadczeń i wydarzeń, które miały wpływ na nasze zachowanie, na nasze emocje.

Izolacje i ograniczenia jakie dopadły każdego z nas, powodowały natłok problemów, problemów, które potęgowały emocje, szczególnie te negatywne ograniczyły ten czas.

Ten czas ograniczył również działanie służb pomocowych, które monitorowały i wspierały rodziny.

Problemy zostawały w rodzinie i narastały.

Nasilała się przemoc, która potęgowała ogromne emocje i niosła za sobą silne konsekwencje.

Dzisiejsze spotkanie ma na celu Państwu przybliżyć, czym jest przemoc, jakie przerażające dane pokazują ostatnie lata, ale tak naprawdę jak możemy jej zapobiec, gdzie szukać pomocy, ale przede wszystkim być czujnym i ją zgłaszać.

Tę tematykę przedstawią państwu z ramienia Centrum Pomocy Dziecku i Poradnictwa Rodzinnego pani Wiesława Chyła- pedagog i certyfikowany opiekun dziecka- ofiary przestępstwa, z ramienia Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie pani Sylwia Gnutek- starszy specjalista, koordynator grupy roboczej zespołu interdyscyplinarnego w Grudziądzu, z ramienia Komendy Miejskiej Policji nadkomisarz pani Hanna Hydzik- specjalista Zespołu ds. Profilaktyki Społecznej KMP w Grudziądzu.

Bycie czujnym i uważnym na to co się dzieje wokół nas może uratować zdrowie i życie naszych bliskich, ale i nie tylko, naszego otoczenia, naszego społeczeństwa dlatego bądźmy

czujni i przerwijmy milczenie, którym karmi się przemoc, bo przecież "Przemoc, nie oznacza nie moc".

Logo dziecko z misiem w kółku, napis Centrum Pomocy Dziecku i Poradnictwa Rodzinnego w Grudziądzu, białe tło

Poważna kobieta w średnim wieku, włosy siwe, ciemne okulary, jasna bluzka, siedzi przy biurku, przed sobą ma teczkę z białymi kartkami. W tle baner z napisem Centrum Pomocy Dziecku i Poradnictwa Rodzinnego w Grudziądzu.

Napis w dolnym prawym rogu Wiesława Chyła pedagog CPDiPR

- Z czym kojarzy się słowo dom?

Przede wszystkim myślę, że z dobrocią, z opieką, miłością, ale głównie z rodziną, czyli miejscem, gdzie powinniśmy się czuć bezpiecznie, gdzie jesteśmy otoczeni troską, ciepłem, miejscem, które daje nam poczucie zrozumienia, akceptacji, zaufania.

Jest schronieniem przed całym złem świata zewnętrznego, ale nie wszyscy żyją w takich właśnie domach, w takich rodzinach.

Dla niektórych dom, to miejsce zła zagrożenia, cierpienia i niekiedy wielkiej rozpacz z powodu przemocy.

Mówiąc dzisiaj o przemocy chciałabym się skupić głównie na dzieciach jej doświadczających.

Dziewczynka, jasne włosy, opuszczona głowa, siedzi skulona na podłodze, w kącie, z prawej strony biała komoda, na ścianach kolorowa tapeta.

Dlaczego powinniśmy chronić dzieci?

Kto powinien to robić? Jak przeciwdziałać przemocy?

Na te pytania będę chciała dzisiaj państwu poszerzyć wiedzę.

Dlaczego należy chronić dzieci?

Bo dzieci są bezbronne, małe, same nie potrafią się ochronić, bo mają takie przekonanie, wierzą, ufają rodzicom, że oni postępują właściwie, że to jest normalne w rodzinach i że tak postępują wszyscy rodzice, bo skutkiem krzywdzenia dzieci jest zaburzenie ich rozwoju umysłowego, emocjonalnego, społecznego, a w przyszłości te dzieci kiedy będą już dorosłe mogą mieć trudności w budowaniu prawidłowych relacji opartych na wzajemnym szacunku, trosce, bo tego właśnie nie nauczyli się w swoich rodzinach.

Bo przede wszystkim konsekwencją przemocy może być śmierć dziecka, kalectwo, zaburzenia w jego funkcjonowaniu, traumy, problemy psychiczne, podejmowanie zachowań ryzykownych w okresie dorastania - alkohol, narkotyki, dopalacze, nadmierna seksualizacja, podejmowanie kontaktów właśnie z przygodnymi partnerami, wagary, problemy w nauce, zachowania agresywne wobec rówieśników, samookaleczenia, próby samobójcze, które niekiedy kończą się samobójstwem, bo przemoc jest nadal bardzo dużym problemem społecznym w naszym kraju, co potwierdzają statystyki.

I ostatni argument, który chciałabym podkreślić i on właściwie powinien być na pierwszym

miejsu, że każde dziecko nie jest przedmiotem, ale podmiotem i ma prawo do życia bez przemocy.

To gwarantuje mu konstytucja naszego kraju i konwencja praw dziecka- międzynarodowy dokument, w którym zapisane są prawa obowiązujące dzieci na całym świecie.

3 Osobowa rodzina, dwoje dorosłych i dziewczynka, uśmiechnięci, siedzą na kanapie, dziecko spogląda naprzemiennie na kobietę i mężczyznę, w tle zielone ściany.

Kto powinien chronić dzieci?

Za bezpieczeństwo dzieci odpowiadają jego rodzice/opiekunowie, którzy mają władzę rodzicielską i to na nich spoczywa ten obowiązek prawidłowej opieki, ale jeżeli oni nie wypełniają jej w sposób właściwy to państwo ma obowiązek zapewnić przestrzeganie praw i odpowiada za bezpieczeństwo dzieci, a państwo to my wszyscy jako społeczeństwo, nie tylko służby powołane do ochrony i bezpieczeństwa obywateli, ale każdy z nas jest współodpowiedzialny za skalę przemocy i od naszej świadomości, wiedzy, wrażliwości, ale też takiej odwagi na to aby reagować i ujawniać przemoc kiedy jesteśmy jej świadkami może zależeć zdrowie a niekiedy życie innych ludzi.

Myślę, że nadal wśród naszego społeczeństwa, wśród wielu osób jest przekonanie, że to co dzieje się za zamkniętymi drzwiami to sprawa prywatna, że to nas nie dotyczy i że właściwie nie powinniśmy interesować się tym i wtrącać, jak małżonkowie rozwiązują swoje problemy.

Musimy zmienić to myślenie, te stereotypy, bo przemoc jest przestępstwem i sama się nie kończy, ale karmi się milczeniem, odbywa się w czterech ścianach, za zamkniętymi drzwiami, bo często osoby, które doświadczają przemocy izolują się od otoczenia, środowiska, dlatego potrzebna jest interwencja z zewnątrz i każdy, kto widzi, słyszy, obserwuje jakieżś sytuacje, zachowania osób o charakterze przemocowym powinien reagować, informować służby społeczne, policję, prokuraturę, sądy, czy placówki edukacyjne, do których uczęszczają dzieci.

Od 2017 roku w naszym prawie są zapisy, zgodnie z którymi odpowiedzialność karną ponosi każda osoba, która wie o przemocy w rodzinie i nie ujawni jej.

Grozi za to do trzech lat więzienia.

Nie jest to już tylko obowiązek moralny ludzi, ale przede wszystkim obowiązek prawny.

I kolejne pytanie, na które chcę odpowiedzieć: Jak przeciwdziałać przemocy, czyli co robić, aby zmniejszyć jej skalę?

"Przemoc, nie oznacza nie moc" to nasze dzisiejsze hasło przewodnie.

Uwierzmy w to, że pojedyncze osoby nie wiele mogą zdziałać, ale już wszyscy razem mamy ogromną moc.

Do ochrony dzieci nie wystarczą tylko paragrafy, kodeksy, jakieś przepisy.

Przed wszystkim trzeba dużo mówić o tym problemie i nie traktować go jako tematu tabu.

Poszerzanie wiedzy całego społeczeństwa, obalanie mitów, takich wielopokoleniowych przekonań właśnie na temat przemocy, ale też uwrażliwianie społeczeństwa na temat krzywdzenia dzieci i konieczność reagowania to nasze zadanie.

Po prostu nie bądźmy obojętni.

Musimy zmienić myślenie też myślę społeczeństwa na temat wychowania, bo wielu jeszcze rodziców myślę, że ma takie przeświadczenie, że jest odpowiedzialne za to jakie dziecko wychowają.

Kierując się tą ideą stosują nadal surowe kary, używają siły w postaci bicia, popychania, poniżania dzieci i w ten sposób, jak gdyby mając dobre intencje, krzywdzą swoje dzieci.

Jest to niewłaściwe myślenie, bo dziecko tylko na chwilę stara się podporządkować rodzicowi, ale bardziej ze strachu przed rodzicem czy przed karą niż nie udaje nam się na pewno w pełni wpoić dzieciom pewnych takich zasad norm społecznych, a poprzez krzywdzenie rodzic dostarcza dzieciom bólu, cierpienia, nieprawidłowych wzorców zachowań, które w przyszłości dziecko powieli, tych wzorców, które oparte są właśnie na przemocy.

Dlatego tak ważna jest edukacja rodziców o stosowaniu innych, niekrzywdzących metod wychowania, zrozumieniu pewnych potrzeb dzieci stosownie do ich etapu rozwoju, bo wychowanie to nie poniżanie i tutaj w związku z tym mamy ofertę naszej Poradni Rodzinnej i Ośrodka Profilaktyki Uzależnień Dzieci i Młodzieży, które działają na terenie całego Centrum Pomocy Dziecku i Poradnictwa Rodzinnego przy ul. Śniadeckich 6a.

Ofertę skierowano do rodziców i dzieci z różnymi problemami.

Edukujemy, podnosimy kompetencje rodziców, powodujemy, że nabywają oni nowych umiejętności i lepiej sobie radzą w procesie wychowania swoich dzieci, pomagamy, wspieramy zarówno dzieci jak i rodziców w sytuacjach nie tylko związanych z przemocą, ale również w innych problemach, które towarzyszą rodzinom.

3 osobowa rodzina, dwoje dorosłych kobieta i mężczyzna i dziewczynka, uśmiechnięci, obejmują dziewczynkę, spoglądają na dziecko, w tle umeblowany pokój, zapalona lampa.

Chciałabym teraz troszeczkę poszerzyć państwa wiedzę na temat przemocy.

Czym jest przemoc?

Przemoc to może być jednorazowe, ale też powtarzające się działanie osoby, która wykorzystując przewagę swojej siły zmusza inną drugą osobę do określonego zachowania.

Będziemy posługiwać się tutaj określeniami, które w literaturze funkcjonują, że osoba, która stosuje przemoc to sprawca przemocy, natomiast osoba, która doświadcza tj. przemocy jest jej ofiarą i ofiara w wyniku właśnie tej przemocy odczuwa ból fizyczny, cierpi psychicznie, emocjonalnie i ponosi z tego tytułu szkody.

Jeżeli mówimy o przemocy to ważne jest podkreślenie, że może to być działanie, ale nie tylko działanie, czyli samo zachowanie tej osoby, ale również zaniechanie, czyli taki sposób postępowania, który mógłby zapobiec krzywdzeniu dzieci.

Przyglądanie się zachowaniom przemocznym, bark reakcji, nieprzerwanie ich i przyzwalanie na przemoc jest właśnie zaniechaniem.

Przemoc może być działaniem umyślnym, czyli takim celowym, kiedy sprawca właściwie

wie, że postępuje źle, chce zmusić swoją ofiarę do podporządkowania po to, żeby ją powiedzmy czegoś nauczyć.

O takich działaniach mówimy np. w przypadku stosowania właśnie tych krzywdzących, poniżających metod wychowawczych w stosunku do dzieci, bo rodzice czasami błędnie rozumieją pojęcie swojego autorytetu, który powinien być oparty właśnie na strachu, takim bezwzględnym posłuszeństwie i to niestety jest przyczyną budowania takich relacji przemocowych pomiędzy rodzicem a dzieckiem.

Przemoc może być takim działaniem niezamierzonym, czyli ten sprawca, osoba stosująca przemoc nie ma zamiaru skrzywdzić tej osoby, ale podejmuje pewne działania, ponieważ nie ma kontroli nad własnymi emocjami i to powoduje stosowanie krzywdzących zachowań.

Mogą to być zachowania jednorazowe, ale też powtarzające się przez dłuższy okres czasu.

Myślę, że też warto podkreślić, że przemoc nie dotyczy tylko rodzin z tzw. marginesu społecznego, patologii, ale dzieje się również za zamkniętymi drzwiami tzw. dobrych domów, tych, gdzie ludzie mają jakąś wysoką pozycję społeczną, są dobrze usytuowani, są uważani za kulturalnych i takich miłych w miejscu pracy, takich, którzy w środowisku mają bardzo dobrą opinię, ale w swoim miejscu zamieszkania, w swojej rodzinie są sprawcami przemocy.

Po tych informacjach chciałabym państwa zaprosić teraz do obejrzenia filmu pt. "Kartkówka", który został zaczerpnięty z fundacji "Dajemy dzieciom siłę".

Film: chłopiec, jasne włosy, szara bluzka, siedzi przy biurku, pisze w zeszycie. Do pokoju wchodzi wysoki mężczyzna, elegancko ubrany, uśmiechnięty. Zdenerwowany chłopiec, nerwowo się rozgląda. Ojciec kuca przy synu. Patrzy na to co robi. Bierze do ręki kartkę. W tle, w drzwiach stoi młoda elegancka kobieta, matka, przygląda się sytuacji. Ojciec wychodzi z pokoju. Smutny chłopiec spogląda na kartkę. Do pokoju wchodzi ojciec. Sciąga pasek.

- Ten chłopiec ma na imię Adaś.

Doświadczał on przemocy fizycznej i psychicznej ze strony ojca.

Matka, która widoczna była z tyłu kadru nie reagowała na to jak traktował go ojciec, nie chroniła go przed krzywdzeniem.

Jest ona współodpowiedzialna za przemoc, właśnie poprzez zaniechanie w tym działaniu.

Przemoc wobec dzieci dzielimy na cztery rodzaje.

Mówimy o przemocy fizycznej, przemocy psychicznej, wykorzystaniu seksualnym i zaniedbaniu.

Jeżeli chodzi o przemoc fizyczną to jest to każda forma fizycznego przymusu, przemocy, która może prowadzić do urazu, pozostawiać ślady na ciele dziecka, pręgi, sińce, otarcia, rany, ślady po przypaleniach, krwawienia, złamania kości, urazy wewnętrzne, krwotoki, ale może też wiązać się z ryzykiem takiego urazu, czyli nie zawsze te ślady po przemocy są widoczne, ale już samo ryzyko po wystąpieniu tych śladów jest wskazywane jako przemoc.

Co robi osoba, która stosuje przemoc fizyczną?

Bije, bije ręką, bije różnymi przedmiotami w różne części ciała, klapsy to również forma przemocy związana właśnie z biciem i naruszeniem cielesności dziecka.

Może wykręcać ręce, kopać, szarpać, popychać, wiązać ręce, nogi, parzyć gorącą wodą, papierosami, ciągnąć za włosy, uszy, zmuszać do jedzenia wpychając np. na siłę dziecku pokarm do buzi, podduszać, wkładać do zimnej wody.

Tu jest wiele, jak gdyby form, a ten wachlarz jest tak szeroki, że nie sposób wymienić wszystkich sposobów, kiedy dziecko jest krzywdzone w sposób fizyczny.

Często ta przemoc fizyczna jest stosowana jako kara.

Rodzic chce, aby dziecko chwilowo odczuło ból.

Nie zamierza, jak gdyby doprowadzać do tego, aby miało jakieś trwałe ślady czy urazy, ale chce zapanować nad dzieckiem, chce, żeby dziecko dostosowało się, postępowało tak jak rodzic tego oczekuje.

Kary fizyczne wykraczają poza ramy metod wychowawczych dozwolonych przez polskie prawo.

W przepisach prawnych są zapisy, które zakazują stosowania kar fizycznych.

Przemoc psychiczna to wszystkie zachowania o charakterze poniżającym, które budzą poczucie zagrożenia.

Zniszczenia pozytywnego obrazu swojej osoby powodują znaczące obniżenie możliwości prawidłowego rozwoju dziecka i jego funkcjonowania.

Skutkami tej przemocy psychicznej mogą być stany lękowe, zaburzenia zachowania, emocji, nieprawidłowe kształtowanie się osobowości dziecka, stany depresyjne, samookaleczenia, czyli uszkadzanie swojego ciała czy nawet właśnie samobójstwo.

Zachowania, które świadczą o przemocy psychicznej to wyzwiska czyli no wszelkiego typu określenia, które gdzieś tam urażają dziecko - "Ty idioto, Ty kretynie, Ty nedorajdo", groźby kiedy właściwie chcemy coś osiągnąć strasząc dziecko- "Jak tego nie zrobisz to dostaniesz, albo popamiętasz", szantaż emocjonalny, kiedy też wpływamy na emocje w stosunku rodzica, który wypowiada te słowa- "Jak tego nie zrobisz to pęknie mi serce, albo jak tego nie zrobisz no to przestanę Cię kochać po prostu", poniżanie czyli takie obraźliwe słowa, obelgi zarówno wypowiedane na osobności ale też w obecności innych osób.

To dotyczy też zawstydzania, kiedy nadmiernie krytykujemy, wskazujemy jakieś wady, błędy dziecka w postępowaniu w obecności innych osób.

Czy niedostępność emocjonalna opiekuna wręcz takie odrzucenie emocjonalne jest bardzo taką krzywdzącą i przemocową formą.

Bardzo często trwa długotrwale kiedy rodzic wcale nie okazuje dziecku pozytywnych uczuć, odsuwa je, nie reaguje na jego potrzeby emocjonalne, nie poświęca mu uwagi, karze dziecko za złe zachowanie, właśnie poprzez taką izolację, lekceważenie dziecka, ignorowanie przez dłuższy okres, kiedy rodzice stawiają też takie adekwatne wymagania do możliwości dziecka, dziecko nie mogąc sprostać tym zadaniom rodzica ma takie przeświadczenie, że nic nie

potrafi, że do niczego się nie nadaje, nie jest w stanie po prostu tym wymaganiom sprostać, kiedy rodzice niszczą ważne rzeczy dla dziecka, te które wiążą się z tym dzieckiem to również ono odczuwa bardzo wiele negatywnych emocji, kiedy rodzice izolują dzieci od rówieśników, nie pozwalają na takie normalne kontakty społeczne to również jest to forma przemocy psychicznej.

Przemocy psychicznej doświadczają również dzieci, które są, jak gdyby wplątane w taki konflikt okołorozwodowy rodziców, kiedy rodzice wykorzystują dzieci jako taką kartę przetargową bym powiedziała w swoich konfliktach i sprawach.

Wówczas bardzo mocno dzieci to przeżywają, bo kochają przecież oboje rodziców.

Nie chcą się wypowiadać po stronie ani mamy ani taty, chcą mieć normalne relacje i normalny kontakt z obojgiem rodziców i kiedy rodzic przedstawia drugiego rodzica w złym świetle i mówi same złe rzeczy to obraz tego rodzica dziecka jest bardzo zaburzony.

Dziecko jest w ogóle zdezorientowane, bardzo w tym momencie cierpi emocjonalnie.

Tu warto podkreślić, że przemoc psychiczna to jest ten rodzaj przemocy, który możemy powiązać z każdym innym rodzajem.

Każde dziecko, które doświadcza przemocy fizycznej, wykorzystania seksualnego, czy zaniedbania równocześnie cierpi emocjonalnie, czyli doświadcza przemocy psychicznej.

Kolejną formą jest wykorzystanie seksualne.

To są wszystkie zachowania związane z udziałem dzieci, ale celem tych zachowań osoby, która stosuje właśnie takie wykorzystanie seksualne jest zaspokojenie potrzeb seksualnych tego sprawcy, kosztem innej osoby.

Bez uwzględniania jej potrzeb i woli, a jeżeli chodzi o dzieci to w polskim prawie uznaje się, że poniżej 15 roku życia każde dziecko podlega bezwzględnej ochronie i każda osoba, która narazi to dziecko na jakiegokolwiek zachowania natury seksualnej podlega karze, nawet jeżeli to dziecko, ten nastolatek wyraża zgodę, czyli dobrowolnie chciałaby tego jakiegoś kontaktu o charakterze seksualnym to i tak sprawca wykorzystania seksualnego ponosi odpowiedzialność karną.

O tym mówi art.200 kodeksu karnego.

Kiedy mówimy o wykorzystaniu seksualnym to mamy to, jak gdyby podzielone na dwie takie formy w zależności od osoby, która to wykorzystanie popełnia w stosunku do dziecka - zachowania z kontaktem fizycznym i zachowania bez kontaktu fizycznego.

W zachowaniach z kontaktem fizycznym mamy penetrację, czyli sytuację, kiedy no powiem tak dosłownie żebyście państwo mieli obraz tego czym jest penetracja, kiedy wagina, odbyt, usta dziecka są wykorzystywane, penetrowane przez nie, jakiś przedmiot, palec osoby, która to stosuje.

Może to być stosunek, próba odbycia stosunku pochwowego, oralnego, analnego czy między udowego.

Zachowaniem z kontaktem jest również dotykanie intymnych części ciała, ale również

zachęcanie dziecka czy wręcz zmuszanie do tego, aby dziecko dotykało części intymne sprawcy, wykorzystania.

Natomiast wykorzystania seksualne bez kontaktu fizycznego to ekshibicjonizm, czyli prezentowanie dziecku intymnych części swojego ciała tzw. oglądactwo, prezentowanie dzieciom materiałów pornograficznych, zdjęć, filmów, stosunków, nagrywanie też tych filmów, robienie zdjęć o takim charakterze seksualnym właśnie z udziałem dziecka, zmuszanie do pozowania czy świadome też czynienie z dziecka świadka aktów płciowych.

Wербalne molestowanie dziecka to mówienie o seksie, żeby zszokować dziecko, by je podniecić, ale też podniecić siebie mówienie takich żartów o podtekstach seksualnych, natarczywe jakieś takie propozycje seksualne.

I ostatnia forma tutaj wymieniona to uwodzenie dziecka w intencje w celu nawiązania właśnie kontaktów seksualnych z potencjalną ofiarą.

Może powiem jeszcze kilka takich liczb ze statystyk dotyczących wykorzystania seksualnego.

Co 7 dziecko w Polsce doświadcza którychś z przedstawionych tutaj przeze mnie form wykorzystania seksualnego.

Sprawcami tego wykorzystania najczęściej są mężczyźni, aż 90%.

I niestety są to najczęściej osoby znane dzieciom.

Zaledwie 14% są to osoby obce, więc 86% to osoby, które dzieci znają, osoby z rodziny, z sąsiedztwa, jacyś dalsi krewni.

Ostatnią formą przemocy są zaniedbania.

Do zaniedbań dochodzi wtedy, kiedy rodzice, opiekunowie, osoby, które są odpowiedzialne za opiekę, wychowanie, ochronę dziecka, nie zaspakajają podstawowych potrzeb dziecka i właściwych warunków do życia i rozwoju dziecka.

O zaniedbaniach możemy mówić w kilku obszarach- w obszarze odżywiania, kiedy dziecko jest nie dożywione czy wręcz głodzone, może o tym też świadczyć niska waga, wzrost dziecka, takie wychudzenie, zły wygląd zewnętrzny, częste choroby, w obszarze higieny, kiedy brud, który panuje w mieszkaniu, w pomieszczeniach, czy dziecko jest tak brudne, że ma jakieś zmiany na skórze, czy wszawica, która w XXI wieku niestety nadal jest, nie jest wcale takim rzadkim zjawiskiem i są dzieci, które długotrwale po prostu mają te zmiany we włosach.

W kwestii zdrowia bardzo istotny taki obszar kiedy dziecko nie ma podawanych leków, kiedy rodzice nie uczestniczą w zalecanych wizytach lekarskich, badaniach, przede wszystkim badaniach takich specjalistycznych przez co dziecko może być narażone na utratę zdrowia czy nawet życia, w obszarze edukacji kiedy rodzice nie posyłają dzieci do szkoły, kiedy nie zakupują odpowiednich przyborów, podręczników, kiedy dziecko nie ma w ogóle warunków do tego, żeby uczyć się w domu.

Do zaniedbań to też należą wszystkie warunki związane ze schronieniem, czyli takie bezpieczne warunki do spania, do nauki, które każde dziecko powinno mieć zapewnione.

O tych zaniedbaniach o sferze materialnej teraz powiedziałam, ale zaniedbania dotyczą też sfery psychicznej i one są związane z tym, że rodzice właśnie nie zapewniają podstawowych potrzeb takich emocjonalnych, czyli potrzeby miłości, potrzeby bezpieczeństwa, akceptacji, przynależności i przede wszystkim uwagi.

Jeżeli dziecko jest samo przez większą część dnia, kiedy rodzic w ogóle nie interesuje się tym czego to dziecko potrzebuje, to też jest forma przemocy psychicznej, bo dziecko czuje się bardzo osamotnione, odrzucone, więc to wiąże się z tą formą, o której wcześniej mówiłam- psychiczną.

Jeżeli mówimy o zaniedbaniach to warto podkreślić, że nie zawsze są to działania takie rozmyślne.

Niekiedy niestety występują one w rodzinach, gdzie z takiej nieuwagi, ale też z niewiedzy czy braku umiejętności albo braku możliwości zapewnienia prawidłowych warunków do opieki.

Dosyć często myślę, że zaniedbania są w rodzinach, gdzie rodzice intelektualnie być może nie są w takiej normie, są osobami z lekkimi upośledzeniami, też nie mają świadomości jakie warunki powinni dzieciom zapewnić.

Może to być postawa taka trwała, długa, nagminne postępowanie na szkodę dziecka, ale może być to też zachowanie takie incydentalne, które przynosi szkodę dziecku, np. pozostawienie małego dziecka na dłuższy okres bez zupełnej opieki, może to być jednorazowe działanie właśnie na szkodę i może przynieść, taka osoba może ponosić skutki zaniedbania, prawne również.

Jeżeli chodzi o zaniedbania to jest to taka forma, którą łatwo zaobserwować.

Wystarczy tylko wnikliwie patrzeć na dzieci i łatwo zauważyć, że właśnie w wyglądzie, w sposobie bycia, funkcjonowania dziecka istnieją takie symptomy, które mogą świadczyć o zaniedbaniu, więc służby, które zajmują się dziećmi, ale też placówki edukacyjne, placówki medyczne, gdzie mamy chodzą do przychodni, położne, które przychodzą do domu mogą już zaobserwować te środowiska, w których zaniedbania występują.

Biały napis STOP w czerwonym ośmiokącie. W tle szare tło.

Ten znak stopu oznacza, że wszystkie omówione przeze mnie formy są zabronione prawem. Przemoc jest przestępstwem ściganym z urzędu.

To znaczy, że osoba, która doświadcza tej przemocy, osoba, która jest pokrzywdzona nie musi wyrażać zgody na to, aby działania były przez organy ścigania.

Te organy wystarczy, że mają podejrzenia o stosowaniu przemocy to już mogą swoje działania podejmować, nie jest potrzebna zgoda pokrzywdzonego.

Jeszcze tak na koniec chciałabym tutaj podkreślić jedną formę przemocy, o której nie wspomniałam, a jest bardzo istotna.

Przemocą psychiczną, czyli do tej kategorii zalicza się również sytuacje, w których dzieci są świadkami przemocy, czyli bezpośrednio nie dotyka ich ta przemoc, ale one widza akty przemocowe między powiedzmy rodzicami i oglądanie przez dzieci przemocy jest równie niszczące i krzywdzące jak bezpośredni atak.

Przede wszystkim oddziałuje na emocje i psychikę dzieci. Jeszcze chciałabym podkreślić, że często sprawcy usprawiedliwiają stosowanie przemocy zachowaniem drugiej osoby.

Gdyby ona tylko umilkła, gdyby nie pyskowała, gdyby był cicho, gdyby była lepszą żoną, itd.

Tego typu sformułowania ich zdaniem są usprawiedliwieniem to nie musiałbym jej np. bić, ale odpowiedzialność za przemoc, winę zawsze ponosi sprawca, a nie ofiara bez względu na to jak zachowa się i bez względu na to czy zachowanie było nie właściwe czy nawet prowokujące, a jeżeli to dotyczy dzieci to dzieci mają różne zachowania.

One jeszcze uczą się i poznają życie, otoczenie, świat i zasady rządzące światem.

One jeszcze muszą, musimy dać im prawo do tego, że mogą dzieci czasami mieć trudności z opanowaniem swoich emocji, bo też ich jeszcze nie rozumieją, ale nie daje to, jak gdyby prawa osobie, która stosuje przemoc, jest starsza, silniejsza do tego, żeby ta osoba traciła kontrolę nad sobą i żeby usprawiedliwiała swoje postępowanie zachowaniem właśnie tego dziecka, tak.

Nie powinno się rozładowywać swojego napięcia emocjonalnego na dziecku.

To my jako dorośli musimy sobie poradzić w sytuacjach trudnych dla nas emocjonalnie zamiast używania siły, grożenia czy poniżania.

Instytucjami powołanymi do pomocy, wsparcia osobom dotkniętym przemocą i rodzinom w kryzysie są ośrodki pomocy społecznej.

W Grudziądzu jest to Miejski Ośrodek Pomocy Rodzinie, w ramach którego działa zespół interdyscyplinarny.

Logo dziecko z misiem w kółku, napis Centrum Pomocy Dziecku i Poradnictwa Rodzinnego w Grudziądzu, białe tło

Młoda kobieta, ciemne długie włosy, okulary ciemne oprawki, bluzka we wzór zebry. Siedzi przy biurku, w rękach trzyma białe kartki.

W prawym dolnym rogu napis SYLWIA GNUTEK Zespół Interdyscyplinarny.

- Realizacją zadań z zakresu przeciwdziałania przemocy w rodzinie zajmują się m.in. Zespoły interdyscyplinarne.

W Grudziądzu zespół został przez prezydenta Grudziądza w lutym 2011r.

Do jego głównych zadań należy integrowanie i koordynowanie działań różnych podmiotów, które są na terenie naszego miasta i podejmują działania w zakresie przeciwdziałania przemocy.

Odbywa się to poprzez diagnozowanie problemu przemocy w rodzinie, podejmowanie działań w środowisku zagrożonym przemocą w rodzinie, inicjowanie interwencji w środowisku, gdzie już doszło do przemocy w rodzinie, rozpowszechnianie również informacji o instytucjach, osobach udzielających pomocy rodzinom, w których występuje przemoc jak również inicjowanie działań w stosunku do osób stosujących przemoc w rodzinie.

Zespół tworzy grupy robocze w celu rozwiązania problemów związanych z przemocą w indywidualnych przypadkach.

Członkowie zespołów roboczych zobowiązani są do zachowania poufności danych informacji, które pozyskali w trakcie realizacji swoich zadań.

Pomoc rodzinie dotkniętej przemocą odbywa się w oparciu o realizację procedury niebieskiej karty, która jest procedurą pomocową.

Ma ona na celu pomoc rodzinie wyjść z tej trudnej sytuacji kryzysowej i osobami uprawnionymi do wszczęcia takiej procedury są przedstawiciele jednostek organizacyjnych pomocy społecznej, policji, gminnej komisji rozwiązywania problemów alkoholowych, oświaty, ochrony zdrowia i do tych osób można zgłaszać przemoc w rodzinie.

Z dotychczasowych obserwacji wynika, że najczęściej procedur wszczynanych jest po interwencjach domowych policji.

Jest też coraz więcej zgłoszeń ze środowiska lokalnego od członków rodziny, że w danej rodzinie może dochodzić do sytuacji przemocowych.

Po takim zgłoszeniu jest diagnozowana sytuacja w rodzinie, odbywa się wizyta w środowisku i jeśli jest potwierdzone uzasadnienie, że dochodzi do przemocy wówczas wszczynana jest procedura niebieskiej karty i powoływana grupa robocza.

W skład grupy roboczej wchodzi przedstawiciele jednostek organizacyjnych pomocy społecznej, gminnej komisji rozwiązywania problemów alkoholowych, policji, oświaty i ochrony zdrowia.

Mogą wchodzić również kuratorzy sądowi, przedstawiciele żandarmerii, a również przedstawiciele i specjaliści z innych podmiotów, którzy zajmują się przeciwdziałaniem przemocy w rodzinie.

Członkowie grupy roboczej diagnozują sytuację w danej rodzinie i przedstawiają jej ofertę pomocy skierowaną do poszczególnych członków rodziny.

Wskazują, gdzie można pomoc specjalistyczną uzyskać i w zależności od sytuacji proponują pomoc psychologiczną, socjalną, pedagogiczną.

Osobę, wobec której istnieje podejrzenie, że doznaje przemocy informuje się o możliwości skorzystania z bezpiecznego schronienia w hostelu dla osób będących w stanie kryzysu.

W Grudziądzu taki hostel jest przy ul. Waryńskiego 36.

Są też na terenie naszego województwa specjalistyczne ośrodki dla ofiar przemocy w rodzinie i o miejsce w takim ośrodku można ubiegać się poprzez pracowników socjalnych z Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie.

Członkowie grupy roboczej, w tym pracownicy socjalni, którzy zajmują się realizacją procedury niebieskiej karty monitorują sytuację w danej rodzinie i w zależności od aktualnej sytuacji formują jakie działania rodzina może podjąć, aby wyjść z kryzysu, wspierają członków rodziny i wskazują, gdzie można uzyskać konkretną pomoc i na każdym etapie

wychodzenia z przemocy wspierają osoby pokrzywdzone.

Bardzo ważne jest, aby osoby doznające przemocy pozostawały w kontakcie z członkami grupy roboczej i informowały o swojej sytuacji, ponieważ można wówczas wskazać możliwe rozwiązania dla poszczególnych członków rodziny.

Są jednak takie sytuacje, że dotychczas podejmowane działania pomocowe nie przynoszą oczekiwanych efektów i nadal w rodzinie dochodzi do przemocy.

Wówczas informowane są organy ścigania o podejrzeniu popełnienia przestępstwa z użyciem przemocy w rodzinie i prowadzone są działania sprawdzające.

Tak jak już wcześniej wspomniałam w skład grupy roboczej wchodzi m.in przedstawiciele oświaty, jeśli w rodzinie są małoletnie dzieci i rolą przedstawiciela oświaty jest objęcie m.in dziecka pomocą specjalistyczną w tym pedagogiczną i monitorowanie jego sytuacji.

Jeżeli chodzi o przedstawicieli ochrony zdrowia to jego rolą jest udzielenie pomocy medycznej i jeśli sytuacja tego wymaga i doszło do przemocy fizycznej, na ciele ofiary są obrażenia ciała to lekarz zobowiązany jest również do wydania zaświadczenia lekarskiego o doznanych obrażeniach w wyniku przemocy.

Natomiast członek miejskiej komisji rozwiązywania problemów alkoholowych zbiera informacje na temat używania alkoholu przez członka rodziny i podczas spotkania grupy roboczej, w której uczestniczy ta osoba jest ona informowana na temat szkodliwości nadużywania alkoholu i motywowana do podjęcia leczenia odwykowego.

Jeżeli nie ma takiej woli do podjęcia takiego leczenia to składany jest wniosek do miejskiej komisji rozwiązywania problemów alkoholowych o podjęcie działań mających na celu poddanie tej osoby leczeniu w zakładzie lecznictwa odwykowego.

Natomiast funkcjonariusze policji podejmują szereg działań mających na celu zapobiec dalszym zagrożeniom, które mogą wystąpić w rodzinie.

Dzielnicowi wizytują środowisko i ustalają aktualną sytuację w rodzinie, ale szczegóły pomocy udzielanej przez policję w swoim wystąpieniu przedstawi pani Hanna Hydzik.

W normalnych warunkach pandemicznych odbywają się spotkania grupy roboczej w siedzibie MOPR-u przy ul. Waryńskiego 34.

Na jedno z tych spotkań jest zapraszana osoba, wobec której istnieje podejrzenie, że doznaje przemocy.

Członkowie grupy diagnozują sytuację w danej rodzinie i ustalają dla niej indywidualny plan pomocy, przedstawiają ofertę pomocową dostosowaną do jej sytuacji dla poszczególnych członków rodziny.

Na kolejne spotkanie wzywana jest z kolei osoba, wobec której istnieje podejrzenie, że stosuje przemoc w rodzinie i jest ona informowana o konsekwencjach prawnych stosowania przemocy i motywowana do zaprzestania krzywdzenia najbliższych.

Proponuje się również pomoc psychologiczną, informuje o możliwości uczestnictwa w zajęciach korekcyjno-edukacyjnych dla osób stosujących przemoc.

Zajęcia te mają na celu nauczyć zachowań nieagresywnych, jak radzić sobie ze złością i nie wszczynać awantur.

Pragnę podkreślić, że przemoc w rodzinie dotyka rodzin o różnym statusie materialnym, różnych grup społecznych.

Ważne jest, aby zgłaszać przemoc, ponieważ można wówczas pomóc rodzinie wyjść z tej trudnej sytuacji kryzysowej.

Z danych statystycznych wynika, że w roku 2019 wszczęto 370 nowych procedur z czego najwięcej, bo 320 przez policję, przez pomoc społeczną natomiast 38, przez oświatę 10 i po 1 przez miejską komisję rozwiązywania problemów alkoholowych i ochronę zdrowia.

Natomiast w roku 2020 wszczęto 213 procedur podobnie jak w roku uprzednim najwięcej przez policję, bo 161, przez pomoc społeczną 47, przez oświatę 3 i 2 przez ochronę zdrowia.

I pragnę również nadmienić, że od 2018 roku w Miejskim Ośrodku Pomocy Rodzinie odbywają się zajęcia korekcyjno-edukacyjne dla osób stosujących przemoc w rodzinie i osoby zainteresowane mogą zgłaszać się do ośrodka pomocy.

Logo dziecko z misiem w kółku, napis Centrum Pomocy Dziecku i Poradnictwa Rodzinnego w Grudziądzu, białe tło

Młoda kobieta, kręcone blond włosy, spięte, ubrana w mundur policyjny, siedzi przy biurku, przed sobą ma białe karki. Z prawej strony stoi laptop, z lewej doniczka z zielonym kwiatkiem. W tle jasna beżowa ściana.

W dolnym lewym rogu napis NADKOMISARZ HANNA HYDZIK, Komenda Miejska Policji w Grudziądzu.

- W 2020 roku Grudziądzcy policjanci przeprowadzili 3132 interwencje domowe, podczas których wypełnili 286 formularzy niebieska karta A.

Było to o 102 interwencje mniej niż w 2019 roku.

Policja jest jedną z 5 instytucji uprawnionych do wypełnienia formularza niebieska karta A oraz uczestniczenia w pracach zespołu interdyscyplinarnego oraz grupach roboczych.

Należy pamiętać, że procedura niebieskiej karty jest ofertą pomocową i jedną z form wsparcia osoby dotkniętej przemocą.

Zgodnie z §13 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13.09.2011r. w sprawie procedury niebieskiej karty oraz formularze niebieska karta A w ramach procedury funkcjonariusz policji przede wszystkim udziela osobie, co do której istnieje podejrzenie, że jest dotknięta przemocą w rodzinie niezbędnej pomocy w tym pomocy medycznej.

Organizuje także niezwłocznie dostęp do pomocy medycznej, jeżeli wymaga tego stan zdrowia osoby, co do której istnieje podejrzenie, że jest dotknięta przemocą w rodzinie.

Policjant podejmuje w razie potrzeby inne niezbędne czynności zapewniające ochronę życia, zdrowia i mienia osób, co do których istnieje podejrzenie, że są dotknięte przemocą w rodzinie włącznie z zastosowaniem stosunku do osoby, wobec której istnieje podejrzenie, że stosuje

przemoc w rodzinie środków przymusu bezpośredniego i zatrzymania.

Przeprowadza także o ile to jest możliwe z osobą, wobec której istnieje podejrzenie, że stosuje przemoc w rodzinie rozmowę w szczególności o odpowiedzialności karnej za znęcanie się psychiczne lub fizyczne oraz wzywa ją do zachowania zgodnego z prawem i zasadami współżycia społecznego.

Na miejscu zdarzenia w przypadkach nie cierpiących zwłoki policjant przeprowadza czynności procesowe w niezbędnym zakresie w granicach koniecznych do zabezpieczenia śladów i dowodów przestępstwa.

Podjęmuje on także działania mające na celu zapobieganie zagrożeniom mogącym występować w rodzinie w szczególności składa systematyczne wizyty sprawdzające stan bezpieczeństwa osoby, co do której istnieje podejrzenie, że jest dotknięta przemocą w rodzinie.

W zależności oczywiście od potrzeb określonych przez zespół interdyscyplinarny lub grupę roboczą.

Od 30.11.2020r. obowiązują nowe przepisy w obszarze przemoc w rodzinie, funkcjonuje nowy instrument reakcji na zjawisko przemocy w rodzinie, nakładający na funkcjonariuszy policji kolejne obowiązki.

Policja otrzymała nowe uprawnienie w postaci możliwości wydania wobec osoby stosującej przemoc w rodzinie nakazu natychmiastowego opuszczenia wspólnie zajmowanego mieszkania i jego bezpośredniego otoczenia oraz zakazu zbliżania się do mieszkania i jego bezpośredniego otoczenia.

Pozwala to na szybkie odizolowanie sprawcy od osoby dotkniętej przemocą.

Zgodnie z nowymi uregulowaniami policjant ma prawo wydać nakaz lub zakaz podczas interwencji podjętej we wspólnie zajmowanym mieszkaniu i otoczeniu w związku z podjęciem informacji o stosowaniu przemocy w rodzinie w szczególności właśnie w wyniku zgłoszenia przez osobę dotkniętą przemocą w rodzinie, kuratora sądowego lub pracownika jednostki organizacyjnej pomocy społecznej w związku z wykonywaniem przez niego ustawowych obowiązków.

Nakaz lub zakaz obowiązuje przez okres 14 dni z możliwością przedłużenia jego obowiązywania przez sąd. Przed podjęciem decyzji o wydaniu nakazu lub zakazu policjant obligatoryjnie dokonuje oceny ryzyka zagrożenia życia lub zdrowia osoby dotkniętej przemocą w rodzinie.

Nakaz lub zakaz mogą być wydane łącznie i co jest tutaj bardzo ważne są natychmiast wykonalne.

Policjant określa m.in. obszar lub odległość od wspólnie zajmowanego mieszkania, którą osoba stosująca przemoc w rodzinie będzie obowiązana zachować.

Nakaz lub zakaz jest również niezwłocznie doręczany osobie zarówno, wobec której został wydany nakaz lub zakaz jak również osobie dotkniętej przemocą w rodzinie.

W przypadku odmowy przyjęcia nakazu lub zakazu przez osobę stosującą przemoc w rodzinie

doręczenie zobowiązania uważane jest za dokonane.

Nakaz lub zakaz mogą być wydane również w przypadku nieobecności osoby stosującej przemoc w rodzinie podczas wykonywania czynności przez policję we wspólnie zajmowanym mieszkaniu lub jego bezpośrednim otoczeniu.

Odpis wydanego nakazu lub zakazu jest niezwłocznie doręczany prokuratorowi.

O fakcie wydania nakazu lub zakazu zawiadamiany jest właściwy miejscowo zespół interdyscyplinarny, a gdy w mieszkaniu zamieszkiwać będą osoby małoletnie także właściwy miejscowo sąd rodzinny.

Nakaz i zakaz mogą być wydane nawet jeśli wyłącznym właścicielem mieszkania jest sprawca.

Wówczas osoba, która w nim pozostanie jest zobowiązana pokrywać opłaty znaczy np. czynsz, media, chyba że osoba stosująca przemoc jest względem niej obciążona obowiązkiem alimentacyjnym.

Czynność odpuszczenia wspólnie zajmowanego mieszkania i jego bezpośredniego otoczenia przez osobę stosującą przemoc w rodzinie, wobec której wydano nakaz lub zakaz odbywa się w obecności interweniujących policjantów i wymaga sporządzenia protokołu.

Osoba stosująca przemoc w rodzinie, wobec której wydano nakaz lub zakaz ma obowiązek pozostawienia kluczy zarówno od mieszkania jak i poszczególnych pomieszczeń czy zabudowań.

Osobie, wobec której wydany zostanie nakaz lub zakaz przysługuje prawo zabrania ze sobą jedynie przedmiotów osobistego użytku i służących do świadczenia pracy oraz będących jej własnością zwierząt domowych.

Przysługuje jej także jednorazowa możliwość zabrania z mieszkania w późniejszym terminie mienia stanowiącego jej własność w obecności policjanta i po uzgodnieniu terminu z osobą dotkniętą przemocą w rodzinie.

Przysługuje jej także prawo złożenia zażalenia do sądu rejonowego właściwego ze względu na miejsce położenia wspólnie zajmowanego mieszkania w związku z wydaniem nakazu lub zakazu.

Ponadto osoba, wobec której zostanie wydany nakaz lub zakaz jest dodatkowo zobowiązana do wskazania policji deklarowanego miejsca swego pobytu i w miarę możliwości wskazania numeru telefonu oraz informowania o każdorazowej zmianie w powyższym zakresie.

W okresie obowiązywania nakazu lub zakazu policja jest zobowiązana do co najmniej trzykrotnego sprawdzenia czy nakaz lub zakaz nie są naruszane, przy czym pierwsze sprawdzenie odbywa się następnego dnia po wydaniu nakazu lub zakazu.

W przypadku niestosowania się osoby do wydanego przez policję nakazu lub zakazu ustawodawca przewidział sankcję w kodeksie wykroczeń.

Za czyn zabroniony z art.66b można zastosować karę aresztu, ograniczenia wolności lub grzywny oraz stosuje się tryb przyspieszony wobec sprawcy tego wykroczenia.

Nakaz lub zakaz traci moc po upływie 14 dni od wydania, chyba że w czasie ich obowiązywania sąd udzielił zabezpieczenia w sprawach o zobowiązanie osoby stosującej przemoc w rodzinie do opuszczenia wspólnie zajmowanego mieszkania i jego bezpośredniego otoczenia lub zakazanie zbliżania się do mieszkania i jego bezpośredniego otoczenia.

Zobowiązania tracą również moc w przypadku, gdy osoba stosująca przemoc w rodzinie, wobec której wydano nakaz lub zakaz zostanie zatrzymana w związku z podejrzeniem popełnienia przestępstwa, a następnie zastosowane zostanie wobec niej środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania lub nakazania okresowego opuszczenia lokalu zajmowanego wspólnie z pokrzywdzonym.

Przestępstwo znęcania się zostało uregulowane w art.207 kodeksu karnego. wynika z niego, że dobrem prawnie chronionym jest rodzina, jej funkcjonowanie oraz ochrona jej poszczególnych członków.

Istnieje także katalog tzw. ubocznych dóbr chronionych, do których zalicza się przede wszystkim nietykalność cielesną, cześć poszczególnych członków rodziny, ich zdrowie, bezpieczeństwo oraz życie każdego z nich.

Przestępstwo znęcania się godzi podstawowe zasady współżycia w rodzinie, decyduje o jej spoiwości i trwałości, a w konsekwencji na osłabienie funkcji wychowawczej z dalszymi szkodliwymi z tego następstwami dla rozwoju fizycznego, psychicznego i moralnego oraz procesu społecznego przystosowania dzieci i młodzieży.

Ochroną objęte są osoby, które pozostają ze sprawcą w stałym lub przemijającym stosunku zależności małoletnich oraz osoby nieporadne.

Za przestępstwo znęcania się grozi kara pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 12 w zależności od kwalifikacji prawnej.

Natomiast sprawa zakazu stosowania kar cielesnych wobec dzieci została uregulowana w art.96 z indeksem 1 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego.

Określa on, że osobom wykonującym władzę rodzicielską oraz sprawującym opiekę lub pieczę nad małoletnim zakazuje się stosowania kar cielesnych.

Zgodnie z art.12 ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie osoby, które w związku z wykonywaniem swoich obowiązków służbowych lub zawodowych powzięły podejrzenie o popełnieniu o ściganiu z urzędu przestępstwa z użyciem przemocy w rodzinie niezwłocznie muszą zawiadomić o tym policję lub prokuratora natomiast osoby będące świadkami przemocy w rodzinie powinny zawiadomić o tym policję, prokuratora lub inny podmiot działający na rzecz przeciwdziałania przemocy w rodzinie.

Pamiętajmy!

"Przemoc, nie oznacza nie moc"

Logo dziecko z misiem w kółku, napis Centrum Pomocy Dziecku i Poradnictwa Rodzinnego w Grudziądzu
Błękitny napis „PRZEMOC NIE OZNACZA NIEMOC”
Białe tło

Od lewej strony Logo MOPR Rodzina 3 osobowa, logo dziecko z misiem w kółku, logo odznaka
POLICJA GRUDZIĄDZ
Poniżej na środku niebieski napis DZIĘKUJEMY ZA UWAGĘ !